

Szöknek és cs

Szökőkút és medencék a Lukács-fürdőnél

Az Ifjúság kútja az új lakótelepen

A Kazinczy-kút a Várban

A Danaidák kútja a Belvárosban

A díszkút: minden város ékessége. Szép, mert örökösen mozgó vize szünni nem akaró változatosságával olyan, mint egy film, amelytől nem lehet elszakadni. Szép, mert a természetet varázsolja a város rideg kövé közé. Szép, mert ha nem is díszíti szobor, a medence az alkotóművész fantáziáját dicséri. Ahová elhelyezték, amilyen háttérrel varázsolta mögé, amilyen kertészeti elemekkel párosul, mindez – művészet.

Budapest nem gazdag kutakban, bár a legújabb városfejlesztés szívesen számol velük a városképben. Új nagyszabású szökőkutunk kevés akad: izlésesen megformált csobogó annál több. Mert a díszkút vize vagy felfelé iramlik – ez a szökőkút – vagy lefelé folydogál – ez a csobogó. A kis tavacsokák frissebbé teszik a levegőt, üdőbbé a környezetet. Vannak fővárosunknak közismert, népszerű kútjai. Szökőkút-sztárok. Ki ne ismerné a Gellért püspök lábait mosó kis víz-esést, vagy a Magitsziget váltakozó színekben pompázó, bővizű kútját? De ki ismeri valamennyit, az újakat és a régi-eket, nagyokat és kicsinyeket?

Senki. Ha ugyanis az ember kutatni kezdi kútjainkat, telefonról telefonra adják a szolgálatkész fővárosi tisztviselők míg végül kiderül, hogy a Fővárosi Kertészet melyik szobájában ki a kutak gazdája. De ott is fejtörést okoz a kíváncsi újságíró, mert egy nagyon sokéves kimutatáson kívül nincs feljegyzés az azóta üzembe helyezett kutakról; így aztán szinte társasjátékot játszunk, hol is akad még egy... A kedves Fabricius bácsi maga is megőrül, amikor valamelyik fiatal kolléganője a homlokára csap és azt mondja: No lám, erről majdnem megfélekedtünk...

Két papája van minden kutunknak. A Fővárosi Emlékműfelügyeleti bizottság, mint szobrászati alkotást tartja nyilván, a FÖKER (Fővárosi Kertészeti Vállalat) pedig, mint parkírozási és vízfogyasztó tényezőt. S noha legtöbb kutunk csak márciustól októberig „üzemel” (milyen száraz szó szökőkutak csobogásához!...) így is hatalmas a vízfogyasztásuk.

Kár, hogy sok kút hosszú ideig szárazon tátong. Ennek oka rendszerint a csövezetésekben esett hiba. Gyakori, hogy „pajkos” gyerekek betömik a csövet, néha az egész kutat le kell szerelni, hogy egy-egy ilyen ostoba vicc következményeit megszüntessék.

Vízesség a Gellért-szobornál

sobognak...

A Margitsziget „zenélő kútja”

Legdrágább kutunk a Margitsziget világító kútja, amely annak idején 3 millió forintba került, s amelynek elektromos fogyasztása évi 700 ezer forintra rúg.

Legcsúnyább alighanem: a Bajcsy-Zsilinszky út terén felépített „modern” kutacska. Mégis bár hagynák meg minél továbbra, a körülötte zöldellő kis fácskákkal együtt. Környezetének hivatalos neve ugyanis nem „tér”, hanem „beépítetlen terület”, s állandóan felbukkan egy-egy kegyetlen terv, hogy beépítsék. Pedig de nagyon ráfér háztömbjeinkre egy-egy kis lélegzetnyi füvecske, egy-egy kis csenevész kutacska... csúnya szegény, de szőkik...

A legújabb az, amelyet régen megígértek Budapestnek, és csak most épül: a lebontott Nemzeti Színház helyén kialakult tér közepére tervezett kút. Reméljük szép, hangulatos lesz, a fogalmas központba illő.

Várjuk a zeneszerzőt, akit egyszer talán meghihletnek a pesti kutak s a festőművészt, a ki megörökíti ezüstoffenyű vizeiket. De addig is bemutatjuk néhányukat a fotó eszközeivel. Pestbudai kutak! Szőkjetek, csobogjatok, soha ki ne száradjatok!

Szánthó Dénes

A Korvin téri kút

A legszebb budapesti kutak egyike: a Danuvia-kút az Engels téren

Szőkőkút galambokkal a Bajcsy-Zsilinszky út—Bank utca sarkán

Modern csobogó a régi Rudas-fürdőnél

